

Sr. LL. Ma. Millet

Orfeó Català

C. Amadeo Vives

BARCELONA

Espagne

929

BARCELONA

Fribourg dia 6 Juliol, 1942

Molt estimat amic,

Ja és hora de què t'escrigui. Saps l'alegria que em va donar la teva carta... He sigut en canvi molt toca-tardà en contestar-te, encara que no vaig oblidar el teu Sant.

No cal pas que insisteixis tant en dir-me que guardi les cartes del teu estimat Pare(a. C. s.) car ja podies comprendre queles guardava amb amor totes elles des de que varieg començar a cartejar-me amb ell que gous des de que vaig intervenir en la Junta de l'Orfeó.

Ja havia sentit a parlar per varis costats de la teva obra que es va estrenar en els funerals del teu pare, i sé que va ser un èxit musical. He parlat encara darrerament amb els teus cusins Felix i Salvador; amb aquest darrer, que he conegut da poc, varieg passar uns dies a Zurich i quan no parlavem d'afers, la nostra conversa s'en anava sempre cap a l'estimat Mestre.

No sé què deus pensar de les meves obres musicals; em sembla que t'imagines que faig molta cosa i bona i t'oblides de pensar que soc un aprenent que he començat molt tard les classes de contrapunt i que sols havia fet durant un curs un xic de Harmonia amb el Mestre Gibert que tan hem estimat tots dos. M'he iniciat tarrerament en la fuga; en tinc dues d'enllestides, però me fa vergonya ensenyar-les a ningú; faig aixó en gran interès de part meva i amb el delit d'anar sempre un xic més amunt pel camí de crear música, però soc gueto i salament fa dos anys que m'he dedicat a estudiar un xic. Ara, amb l'il.lusió d'un infant, estic mirant de fer una meha de partita d'orga, encara que no es pot pas batejar amb aquest nom, i caldrà que ho vegi acabat per posar-hi una apelació adient.- He agafat un tema de cançó nostra que sovint he tocat si alguna vegada he fet un xic de concert a algun amic de la terra, i com que sempre inprovitzava una harmonització que sempre, naturalment era dolenta m'he decidit a escriure'm per a mí una harmomització. aixó m'ha portat a escriure quelcom més; de la manera que ho tinc planejat consisteix en el tema final de la cançó entrelaçat varies vegades amb cinc entrades escalonades que es tocarà amb un plè de flautats.- Vé després el tema de la cançó escrit sense ritme, les notes igualades a fi de facilitar un canon a la quinta que fan les contres i la mà esquerra, mentres la dreta fa un petit divertiment.- la tercera part contsisteix en una variació com les que trobem en Bach, en la segona part de les partites d'orga a

sense pedal i a dues veus. En aquesta part la melodia ja ritmada en la part superior.- Per acabar vé un choral a cinc veus en el qual penso haver trobat un baix característic que va repetint els mateixos ritmes en cada frase malgrat que lo que volia era repetir el mateix motiu exactament com es troben en els chorals de Bach, i que en principi són els que tenen més força musical (34 del V, 60 del VII, 14 del V, 55 del V, etc)

Bé ja té embafat prou; potser més t'embafaria si et fés sentir lo que he escrit o intento escriure.- Fes-te el càrreg que soc un aprenent i que no passaré d'aquí, però en tot cas pux dir-te que estic passonat per passar hores de fruïció intentant escriure quelcom.

Penso quela teva muller i els menuts estant bé; els nostres g. a D., va molt bé per ara; avui estant passant els examens de fi de curs i tot fa preveure que seran un èxit. Fa una setmana varen tenir lo que a ci en diuen "l'Audition" que és un petit concert de deixebles de cada escola de música; els meus tres grans varen fer el paper bastant lluit. Piano solfeig i fins cants a quatre veus cantats tant sols per cinc infants. Jo també vareig tenir l'Audition a Lausanne i ho faig fer tant remalament que no goço a parlar-ne; vareig tovar dos choral el 37 del V i el 60 de VII.-

T'envio una estampa de la primera comunió dels nanos de casa; són fetes amb uns clixes meus i recordant sempre la terra car les rels d'una soca no s'arrenquen com les males herbes i per molt que es faci cada vegada arrelen més.

T'abraça cordialment

